

Bestemmelse maatte vel være, at Ordningen blev for kostbar. Men dersom det ellers har Betydning, maa man ikke give tilbage for Bekostningen. Det er rigtig nok, at jo længere man gaar ned, des flere Ejendomme bliver der at registrere.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich gik en Streg højere op, naar han vilde have 4 ha. Han siger: Paa en saadan Ejendom paa $\frac{1}{2}$ ha, ca. 7 Skpr. Land, kan der, selv om det er god Jord, ikke drives noget Landbrug. Men det er jo ikke alene Landbrug, her er Tale om; der staar nemlig: Til Landbrugsejendomme efter denne Lov henregnes ogsaa Ejendomme, som anvendes til Havebrug, Frugt- eller Frøavl, og det ærede Medlem vilde indrømme, at der kunde drives Havebrug paa 7 Skpr. Land ordentlig Jord.

Jeg haaber, at der paa dette Punkt vil kunne opnaas Enighed; det kan vel ikke være det alt overvejende eller afgørende, om det bliver $\frac{1}{2}$ ha eller 1 ha o. s. v. Men jeg skulde dog mene, at man var interesseret i i saa høj Grad som muligt at føre Kontrol med de flest mulige Ejendomme, som paa nogen Maade kan henregnes til Landbrugsejendomme.

Ogsaa Bestemmelsen i § 2 var det ærede Medlem Hr. Pinholt noget inde paa. Han sagde, at denne Bestemmelse maa opgives. Naar man bruger et saadant Udtryk, forekommer det mig ikke, at det er at vise Imødekommenhed. Det ærede Medlem syntes, det var saa urimeligt, at man ikke havde Lov til at overdrage en Ejendom til en anden udover 1 Aar uden Ministeriets Tiladelse. Hensigten med denne Bestemmelse i § 2 er den, at man vil fremskaffe de flest mulige selvstændige Brug, og at man ikke skal være udsat for, at en Mand kan eje mange Ejendomme og saa sætte Bestyrere paa dem.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich var ogsaa inde paa § 4 og syntes, det var saa rent forfærdeligt at straffe dem, som ulovligt har nedlagt bestaaende Landbrug. Er det saa forfærdeligt at straffe en Person, som har begaaet noget ulovligt, selv om det ikke er gjort lige for nylig? Det kan jeg ikke rigtig indse. Det ærede Medlem Hr. Pinholt var inde paa, at det var et meget stort Hus, der skulde genopbygges, hvis man havde nedlagt en Gaard paa 3 ha boniteret Maal; men det er nu en stor Forbrydelse, forekommer det mig, naar man ulovligt nedlægger en Gaard. Det ærede Medlem Hr. Ulrich talte i denne Forbindelse om Indgreb i Ejendomsretten; det er at skyde over Maalet, thi hvis disse

Bestemmelser skal være Indgreb i Ejendomsretten, vil jeg nok spørge, om man i det hele taget har Lov til at sætte nogen som helst Grænser for Udstykning og Sammenlægning. Men lad os nu alligevel haabe paa, at der maa komme et Resultat ud af det Arbejde, som bliver gjort i det Udvalg, som skal nedsættes; det forekommer mig ikke, at det er Lovforslaget om Landbrugsejendomme, det er vanskeligst at komme over.

I Lovforslaget om Jords Udstykning og Sammenlægning er der blevet indsat en Bestemmelse, som ikke fandtes i det Lovforslag, vi behandlede i Foraaret, en efter min Opfattelse meget vigtig Bestemmelse. Ogsaa her taler det ærede Medlem Hr. Ulrich om Indgreb i Ejendomsretten, idet han siger, at det er et groft Indgreb, at man ikke har Lov til at købe Jord og lægge til en Ejendom, der er paa 4 Tdr. Hartkorn, og at man, hvis Ejendommen er paa 2 Tdr. Hartkorn, ikke maa købe mere Jord til, end at den derved kommer op paa 4 Tdr. Hartkorn. Det ærede Medlem sagde endvidere, at der ikke er nogen Begrundelse for denne Bestemmelse — ja, der var nok en Begrundelse, sagde han, men han accepterede den ikke. Det er jo en anden Ting! Han føjede ogsaa til, at Begrundelsen var den, at Jorden fordyredes, hvis man ikke fik en saadan Bestemmelse, men det vilde han slet ikke indrømme. Saa synes jeg ikke, det ærede Medlem følger rigtig med, thi hvis han kendte det Arbejde, der bliver gjort ved Udstykning af Præstegaardsjorder og for Resten ogsaa af Len og Stamhuse, vilde han vide, at Naboen til en saadan Præstegaard altid vil være en god Køber; optræder han som Køber, er der ingen, der kan konkurrere med ham, og derved er han med til at forhøje Prisen paa den Jord, som skal udstykkes.

Nu ved jeg vel, at ved Præstegaardsjorder kan man se bort derfra; men naar der nu er Tale om en anden Gaard, der skal udstykkes, vil det ærede Medlem saa ikke indrømme mig, at hvis Naboen har Lov til at købe Jord og lægge til sin Ejendom, er det vanskelig for dem, der skal købe til Udstykning, at konkurrere med ham, og vil han ikke indrømme, at en saadan Nabo derved er med til at sætte Prisen paa Jorden op? Det forbavser mig noget, om man ikke vil indrømme dette. Det er altsaa Begrundelsen; og da man ønsker saa megen Udstykning som muligt, og man ved, den er vanskelig nok i Forvejen, maa jeg for mit Vedkommende ønske, af samfundsmæssige Grunde, at § 14 bliver staaende,